

Byť chudobný je úplná paráda, tvrdí Petr zo samoty pri Senci

Jurta, postavená zhurta

● Rodinná pohoda. Zuzka, Vítek a Petr v prvej rodinnej jurte na Slovensku.

Trnavčanka Zuzana sa pred Vianocami zbalila a odišla bývať k svojmu partnerovi do ich nového rodinného hniezdočka z dreva, plachiet a slamy. Zobrala so sebou aj bábätko Vítko.

Do kombinácie mongolskej jurty a slameného domu nemuseli cestovať nikam ďaleko, len na samotu k Senci.

Zuzana s Petrom sa zoznámili na liečiteľskom kurze v Českej republike u „dėdu kořenáře“ (deda bylinkára) pri Pardubicách, kde spočiatku každý z nich hľadal vlastnú cestu. Nakoniec našli spoločnú. Bolo to pred rokom a pol. „Zuzanka chcela spoznať moju cestu, ale odkedy sa poznáme, tak sa mi ju snaží upraviť,“ smeje sa Petr a ukazuje na veľký plazmový televízor nad manželskou postelou v kruhovej

stavbe. „Okrem toho som jej podľahol aj s chladničkou a kúpeľňou. Inak úspešne odolávam.“

„Ja sa tú jeho cestu len troška snažím prerobiť na nejakú normálnejšiu,“ bráni sa Zuzka pri kojení malého Vítko.

Veľká voda

Petra Skořepu považujú mnohí (skoro všetci) za čudáka. Tento uletený mladík len nechce byť ako ostatní. „V živote som si vyskúšal kopy rôznych vecí. Sedem rokov som bol podnikateľ a mal som štyri obchody s mobilnými telefónmi. Mal som dvadsaťdva rokov a bol som bohatý a úspešný. Napriek tomu, že na prijímačkách na ekonómii som z osemsto uchádzačov skončil na predposlednom mieste. Brali tridsiatich. Zistil som, že vysokú školu pre mňa asi nevymysleli. Tak som sa postavil na vlastné a v priebehu roka som

zarobil päť miliónov korún. Ale! Bol som hrozne nespokojný, napriek tomu, že som pracoval od rána do večera. Nemal som čas na dovolenky a na seba.“

Vyriešiť túto vnútornú situáciu mu „pomohla“ až veľká voda, ktorá vytopila Prahu. Karlín bol pod vodou a s ním aj celá Skořepova firma, centrála, hlavný sklad, najväčší obchod... „Vieme, ako v našich končinách fungujú štátne inštitúcie a poisťovne. Nakoniec na mňa našli, že som bol podpoistený, z dvoch miliónov škody som dostal päťsto tisíc zálohu a to bolo všetko. Predal som auto, vyplatil dlhy a zostal s holým zadkom. Zostalo mi možno dvestotisíc, ku ktorým som si požičal ďalšie peniaze a kúpil dom v Liberci. Z pol milióna mesačne som mal zrazu príjem tri až päťtisíc z prenájmu domu. Najzaujímavejšie na tom bolo, že som bol zrazu šťastný a spokojný. Chodil som do posilňovne, nemal som na benzín,

tak som sa v zime v lete vozil na bicykli, nechodil som do reštaurácií, varil som si a žil dobre. Zistil som, že byť chudobný je úplná paráda.“

Nejaká blbosť

V období, keď nemal peniaze, cestoval Petr po Indii, Pakistane a Iráne. Tvrdí, že tých pár tisíc mu na parádny život bohato stačilo. „Ja som si žil luxusne. Nechápem ľudí, ktorí hovoria, že pod päťsto eur mesačne sa nedá žiť. Prenájom mi zaplatil všetky náklady aj s hypotékou.“

Z dlhej chvíle a „nového myslenia“ sa dostal aj k slameným domom. „V Zaježovej som sa učil robiť hlinené omietky. Jeden pán si tam postavil slamený dom za osemdesiat tisíc korún a žije v ňom s celou rodinou. Tiež som si spočiatku myslel, že je to nejaká blbosť. Tak som sa tam šiel pozrieť a okamžite

ma to oslovilo. Bol som z tej stavby nadšený. Nasledujúci rok som hľadal na internete informácie o podobných projektoch a kupoval knižky z celého sveta. Zistil som, že zo slamy sa dajú robiť nádherné stavby a že trebárs v Rakúsku alebo Veľkej Británii to nie je nič mimoriadne. Existuje kopa firiem, ktoré sa špecializujú práve na stavby takýchto nízkoenergetických obydlií. Takzvané ekologické domy môžu poskytnúť veľmi luxusné prostredie pre život. Vytvoril som preto stránky pre záujemcov o ne, aby som im dookola nemusel vysvetľovať svoje poznatky. Už sú k dispozícii aj so slovenským domicilom: www.slamenedomy.sk.”

Pred dvoma rokmi predal dom a kúpil pozemok v Křížanoch pri Liberci. Začal na ňom stavať.

Potom prišla Zuzka, ktorá zistila, že Liberec je nočník Európy, stále je tam zima a často prší. Preto sa Petr rozhodol odcestovať za ňou na Slovensko. „Mne je úplne jedno, kde budem žiť. Ja som svetobežník. Hľadali sme tu pozemok niekde mimo civilizácie. Zatiaľ sme skončili tu u kamaráta na farme.”

Tento rok postavil Petr tri stavby. Dom v Křížanoch, záhradný domček a svoju rodinnú jurtu zateplenu slamou a ovčou vlnou. „Dom v Křížanoch v súčasnosti brigádnici dokončujú. Jurtu som narýchlo postavil preto, lebo na jar sme zistili, že potrebujeme rýchlo niekde bývať. Minulú zimu som našiel na internete kopy jurt, ktoré sú doslova luxusným bývaním. Konštrukcia je prevzatá z jednoduchej mongolskej stavby. Zaujalo nás aj to, že táto stavba je mobilná. Keď budeme mať vlastný pozemok, tak v priebehu týždňa našu jurtu rozoberiem a presťahujem na iné miesto. Celá by sa mala vojsť na jeden náves kamióna.”

Najviac ľudí

Petr tri mesiace hľadal, okukával, kreslil, vymýšľal... Na jar začal zhŕňať materiál a pustil sa do roboty. Tak vznikla dočasná prenosná stavba. Čosi ako trochu prerastenejší altánok na bývanie, ktorý stojí na koloch a nijako

● Zvnútra je to klasická jurta, zvonka zatiaľ nedokončený slamený dom.

nezaťažuje životné prostredie. Aj záchod majú v jurte suchý – pilinový. Stačí z neho raz za týždeň jednoducho vysypať obsah nádrže a majú aj pohojené. Toaleta vďaka pilinám nesmrdí. Z kúpeľne a kuchyne zasa vďaka používaniu ekologických čistiacich prostriedkov vyteká neškodná voda.

Nebojí sa Skořepa, že ak ponúkne svoje stavby na kľúč aj iným záujemcom, tak znova zbohatne a bude nespokojný? „Takých šialencov ako ja je naozaj málo. Myslím, že mi nič také nehrozí. Záujemcovia sa nehrnú,” smeje sa. „Ľudia sú konzervatívni a pohodlní. Radšej si nechajú postaviť od stavebnej firmy hranatý dom za tri milióny.”

Konštrukciu jurty, obstavanej slameným domom, si vymyslel sám.

● Suchá, pilinová toaleta nesmrdí a jej obsah je skvelým hnojivom.

Brázdnením po webe nič podobné zatiaľ nenašiel. „Som rád, že všetko zapasovalo a že jurta stojí. Zvlášť, keď som ešte nič podobné nestaval,” smeje sa. Jeho jurta zatiaľ obstála v silnom vetre a aj v tuhých mrazoch, napriek tomu, že v nej kúria len v jedných kachliach. „Veď v stavbách s kruhovým pôdorysom býva najviac ľudí na svete. Sú to však údržbové domy, o ktoré sa treba starať, aby do nich netieklo. Po nahodení hlinenej omietky sa budem musieť raz za čas pohrať s ťvovým blatom a zatlačkať všetky poškodené miesta. Pre mňa je to veľmi príjemná práca.”

Dva druhy plachtoviny, smrekové drevo, sklo, ovčia vlna, slama, zopár izolačných dosiek a nerezový komín... Skořepova rodinná rezidencia je

zvnútra klasická jurta a zvonka zatiaľ nedokončený slamený dom. Už na ňom chýba len hlinená omietka. To na netradičné a zaujímavé bývanie pokojne stačí. Petr sa nebráni odovzdať svoje skúsenosti a technologické poznatky ďalej.

Zuzkin otec najprv vyhlásil, že do takej budy svoju dcéru a vnuku nepustí, neskôr trochu zmenil názor a pripustil, že Petra možno až tak dobre nepozná... „Každému, kto to videl, sa takéto bývanie páči, ale považuje ho len za chatu,” konštatuje Zuzka. „Chýbajú mi tu len asfaltové chodníky. Keď sa idem poprechádzať v horšom čase, tak som ja aj kočík od blata.”

TEXT A FOTO:
VLADIMÍR KAMPF

● „Som opatrný. Najnebezpečnejšie miesta musia byť dostatočne chránené, aby sa nič nestalo.”